

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Ἀρξαμένου δέ αὐτοῦ συναίρειν προσηνέχθη αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων».

Θέλοντας ὁ Χριστός νά διδάξει τούς μαθητές του ἔννοιες πού δέν ἦταν εὐκόλο νά κατανοήσουν, χρησιμοποίησε πολλές φορές διάφορες παραβολές καί παρομοιώσεις. Τίς περιέγραψε δηλαδή μέ ἔννοιες πού τούς ἦταν γνωστές ἀπό τήν καθημερινότητά τους, προκειμένου νά ἀποκτήσουν μία εἰκόνα καί μία ιδέα γιά τό τί ἦταν ἡ τί σήμαιναν οἱ ἔννοιες πού ἤθελε νά τούς διδάξει. Αὐτό ἔκανε καί εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα πού ἀκούσαμε σήμερα.

Ὁ Χριστός παρομοιάζει τή βασιλεία τῶν οὐρανῶν μέ ἕναν βασιλέα, ὁ ὁποῖος θέλησε κάποια ἡμέρα νά ζητήσῃ λόγο ἀπό τούς δούλους του γιά τίς πράξεις τους καί γιά τή διαχείριση ὧν τούς εἶχε ἀναθέσει καί ἐμπιστευθεῖ.

Καί ἐνῶ θά περίμενε κανεῖς οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως νά εἶχαν ἐκτιμήσῃ τήν ἐλευθερία πού τούς εἶχε δώσει στή διαχείριση τῶν ἀγαθῶν καί τῆς περιουσίας του, ὁ βασιλεύς διαπίστωσε ἀπό τόν πρῶτο δοῦλο πού ἐμφανίσθηκε ἐνώπιόν του ὅτι δέν εἶχαν φανεῖ συνεπεῖς καί ἐργατικοί.

Διότι ὅχι μόνο δέν εἶχε αὐξήσῃ ὁ δοῦλος αὐτός τά ἔσοδα καί τά ἀγαθά τοῦ κυρίου του, ὅπως εἶχε ὑποχρέωση, ἀλλά εἶχε δημιουργήσει καί σοβαρότατο χρέος «μυρίων ταλάντων», δέκα δηλαδή χιλιάδων ταλάντων, ποσό ὑπέρογκο γιά τήν ἐποχή ἐκείνη.

Ἡ περίπτωση τοῦ δούλου αὐτοῦ, πού παρουσιάζεται στό πλαίσιο τῆς παραβολῆς γιά τή βασιλεία τῶν οὐρανῶν πού εἶπε ὁ Κύριός μας στούς μαθητές του, δέν μᾶς ἀφορᾷ μόνο ὡς πρός τή διαχείριση τοῦ βασιλέως, τήν ἀρχική συγχώρηση καί τήν τελική καταδίκη τοῦ χρεώστου δούλου, ἐπειδή, ἐνῶ ὁ ἴδιος βρῆκε ἔλεος καί συγγνώμη ἀπό τόν βασιλέα, ἀποδείχθηκε σκληρός καί ἀνελεῆμων ἔναντι ἐνός συναδέλφου του, πού τοῦ ὀφείλε πολύ λιγότερα χρήματα.

Μᾶς ἀφορᾷ, γιατί μᾶς βοηθᾷ νά συνειδητοποιήσουμε ποιά εἶναι ἡ δική μας θέση ἔναντι τοῦ βασιλέως Χριστοῦ καί ποιά εἶναι ἡ σχέση μας μαζί του.

Ὅλοι ἀνεξαιρέτως εἴμεθα δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ, ὅ,τι καί ἐάν εἴμεθα, ὅποια θέση καί ὅποιο ἀξίωμα καί ἐάν ἔχουμε στόν κόσμο, γιατί ὁ Χριστός εἶναι ὁ Κύριος, ὅπως καί ἐμεῖς τόν ὁμολογοῦμε καθημερινά. Διότι, ἐάν δέν αἰσθανόμεθα δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ, τότε δέν ἀνήκουμε σέ Αὐτόν, ψευδόμεθα, ὅταν τόν ἀποκαλοῦμε Κύριο καί δέν ἔχουμε θέση στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Εἴμεθα ὅμως δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ καί ἐπειδή ὅ,τι ἔχουμε, ἡ ζωή μας, οἱ ικανότητές μας, οἱ θέσεις καί τά ἀξιώματα πού κατέχουμε, ἡ περιουσία καί τά χρήματα πού διαθέτουμε, δέν ἀνήκουν σέ ἐμᾶς ἀλλά σέ Ἐκεῖνον πού μᾶς τό ἔδωσε.

Ἀνήκουν ὅλα στόν Κύριό μας, ὁ ὁποῖος μᾶς τά ἔδωσε γιά νά τά ἀξιοποιήσουμε γιά τή σωτηρία μας, ἡ ὁποία πρέπει νά εἶναι ὁ σκοπός τῆς ζωῆς τοῦ καθενός. Μᾶς τά ἔδωσε ἀκόμη γιά νά βοηθήσουμε μέ αὐτά τούς ἀδελφούς μας.

Μᾶς τά ἔδωσε ὅμως καί γιά νά διακονήσουμε καί τό δικό του ἔργο, αὐτό πού ἐπιτελεῖ ἀνά τούς αἰῶνες ἡ Ἐκκλησία πρός δόξαν Θεοῦ καί σωτηρία τῶν ἀνθρώπων, μέ ὅποια ιδιότητα ἔχει ὁ καθένας μέσα στήν Ἐκκλησία, εἴτε εἶναι πατριάρχης καί ἐπίσκοπος, εἴτε εἶναι ἀπλός πιστός.

Καί δέν θά πρέπει νά ξεχνοῦμε ὅτι, ὅπως λέει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, θά μᾶς ζητήσῃ λόγο τόσο γιά αὐτά πού κάναμε ὅσο καί γιά αὐτά πού παραλείψαμε νά κάνουμε.

Ἔχουμε, λοιπόν, ὑποχρέωση, ἔχουμε χρέος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, νά ἀξιοποιήσουμε ὅ,τι μᾶς ἔδωσε. Διότι, ἐάν δέν τό ἀξιοποιήσουμε θά εἴμεθα ὀφειλέτες ἔναντι τοῦ Κυρίου, ὅπως ὁ ὀφειλέτης τῶν μυρίων ταλάντων πού μᾶς παρουσίασε ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή, καί θά μᾶς περιμένει ἡ ἀνάλογη τιμωρία.

Ἄς συνειδητοποιήσουμε ὅλοι ἀνεξαιρέτως ὅτι εἴμεθα χρεῶστες ἔναντι τοῦ Θεοῦ καί ἄς διδαχθοῦμε ἀπό τό παράδειγμα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τήν Κοίμησιν τῆς ὁποίας ἐορτάσαμε καί πανηγυρίσαμε χθές, ἰδιαίτερως καί ἐδῶ στό Ἱερό Προσκύνημα τῆς Παναγίας Σουμελά.

Διότι ἡ Παναγία εἶναι αὕτη πού ἀξιοποίησε στό ἔπακρο τή δωρεά τοῦ Θεοῦ, καί ἀπό ταπεινή καί ἀπλή Κόρη ἀξιώθηκε μέ τήν ὑπακοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, μέ τήν ἀφοσίωσή της στό ἔργο πού τῆς ἐμπιστεύθηκε ὅχι μόνο νά ἀγιασθεῖ καί νά γίνει ἀγιωτέρα καί τῶν ἀγίων καί τῶν ἀγγέλων, ἀλλά καί νά γίνει αὕτη ἡ ὁποία πρεσβεύει στό θρόνο τοῦ Υἱοῦ της γιά τή σωτηρία μας καί μπορεῖ νά μᾶς σώσει μέ τίς πρεσβεῖες καί τή μεσιτεία της.

Γι' αὐτό καί ἄς προσπαθοῦμε καί ἐμεῖς νά εἴμεθα συνεπεῖς ἔναντι τοῦ Θεοῦ καί ὅσων μᾶς ἐμπιστεύθηκε καί νά διαχειριζόμεθα τόν πλοῦτο τῶν χαρισμάτων καί τῶν δωρεῶν του μέ σύνεση καί γιά τόν σκοπό γιά τόν ὁποῖο μᾶς τά ἔδωσε, ὥστε νά μὴν βρεθοῦμε ὀφειλέτες. καί μέ τίς πρεσβεῖες τῆς Παναγίας μας νά τύχουμε τοῦ ἔλεους του καί νά ἀξιωθοῦμε τῆς βασιλείας του.

Τό ἴδιο ἔκαναν καί οἱ ἀείμνηστοι κτίτορες τοῦ Ἱεροῦ αὐτοῦ Καθιδρύματος, οἱ ὁποῖοι ἀγωνίσθηκαν ἀξιοποιώντας ὅλα τά χαρίσματα πού τοὺς ἔδωσε ὁ Θεός καί κινούμενοι ἀπό τή μεγάλη εὐλάβεια καί τήν ἀγάπη τους γιά τήν Παναγία Σουμελά ἀλλά καί τήν ἀγάπη τους γιά τόν Πόντο καί τίς ἀλησμόνητες πατρίδες.

Ἔτσι κατόρθωσαν νά δημιουργήσουν αὐτό τό ἔργο καί τό Ἱερό Προσκύνημα, ὅπου φυλάσσεται ἡ ἱστορική καί θαυματουργή εἰκόνα τῆς Σουμελιώτισσας Παναγίας καί χτυπᾷ ἡ καρδιά τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Τελώντας σήμερα τό μνημόσυνό τους εὐχόμεθα καί προσευχόμεθα ὁ Κύριός μας νά τοὺς ἀνταποδίδει τοὺς κόπους τους καί τήν ἀγάπη τους γιά τήν Παναγία Μητέρα του καί νά ἀναπαύει τίς ψυχές τους.